

Vychází 1., 10., 20. každého měsíce o 11. hod.
Expedice se nachází na ostrově Kampa 508—III.

Předplatní podmínky:
Pro Prahu: čtvrtletně 90 kr., půlletně 1 zl. 80 kr., celoročně 3 zl. 60 kr.
(Předplacení pro Prahu přijímá též Národní knihkupectví Em. Petřika.)

DALIBOR.

S poštou v říši rakouské: čtvrtletně 1 zl., půlletně 2 zl., celoročně 4 zl.

V státech německých: čtvrtletně 25 stř. gr., půlletně 1 tol. 20 stř. gr., celoročně 3 tol. 10 stř. gr.

Pro Rusko: čtvrtletně 1 rubl. půlletně 2 rubly, celoročně 4 rubly,

Časopis pro hudbu a umění vůbec.

Snadný a rychlý vyučovací způsob hraní škál čili stupnic na piano.

Podává Václav Proška.

III.

Hraní škál čili stupnic na piano lze vyučovati buď na základě *theorie*, a neb pouze *mechanickým způsobem*; avšak technické propravy jest při obou způsobech nevyhnutelně zapotřebí.

Kdy se má užívat jednoho z dvou těchto způsobů, závisí dílem od stáří, dílem od schopností žáka.

Vyučuje-li někdo žáka outlého věku, který maje ještě málo pojmů zároveň není s to, důsledně mysliti, přitom ale jsa v technice už dosti pokročilý, na jevo dává velké nadání k mechanismu; tu ovšem by bylo zbytečné, s ním mnoho o věci filosofovati, teorií čas mařiti a jej pro samou theorii v praktice zdržovati. Takového žáka dlužno ovšem jen na mechanický způsob vyučovati.

Ku svému pojednání o hraní stupnic na piano zvolím si zatím žáka první kategorie, jenž má jak theorickou tak i technickou propravu, ponechávaje si návod k vyučování žáka druhé katagorie na jiné místo.

Ačkoliv není sice mou úlohou, dotknouti se zde propravy k vyučování stupnic; tuším, že nebude přece od místa, povím-li, čím se jmenovitě hra stupnic usnadní a urychlí.

Známoť, že sobě člověk dovede pomocí obrazotvornosti předměty tak představit, jako kdyby se nacházely před jeho očima. Odríkává-li žák nazpaměť nějakou stupnici, kterou byl dříve dle not na papíře četl, tu v tom okamžiku vidí před sebou celou řadu těch kterých not, jak je byl zočil na papíře, ano vidí i oktávu, v níž se tyto nacházely. Tak jak sobě učen dovede sesmyslniti řadu těchto na papíře psaných not, aniž by na ně hleděl; tak se musí přiměti také k tomu, aby si dovedl klávesy, které tyto noty reprezentují, v mysli představit; neboť pouhé představení si stupnic na papíře nepostačí ještě ku snadnému a rychlému hraní stupnic. Má-li si je ale žák v mysli představit, musí je též dříve u pianě viděti. Učitelovou povinností ale jest, aby mu názorně věc tu usnadnil. Necht' užije k tomu tedy následujícího úvodu:

Učitel vzav žáka ku pianu, přikreje rukou všechny klávesy některé oktávy stupnice C dur najednou, tedy: C, D, E, F, G, A, H tak, aby klávesy ty zapadnuvše slabým tlakem

hlouběji se oddělily od ostatních klávesů. Na to řekne žáku, že 7 těchto klávesů tvoří o sobě jakési skupení a dá skupení ta hned vyhledati od žáka na tentýž způsob, což žáku žádných obtíží nepůsobí.

Učitel zde učiniž žáka pozorna i na to, že se skupení takových nalezá sice na celé klávesnici (klaviatuře) více; avšak jelikož všecka tato skupení mají stejnou podobu, totiž: jelikož vždy jen představují jednu a tu samou řadu tonů (klávesů) v tom též pořádku, tedy berou se také všecka jen za jedno skupení. Následkem toho nalezáme na celé klávesnici jen jedno skupení C dur toniny, které příště skupení C dur nazývati budeme. Poněvadž ale máme v hudbě 12 Dur-tonin a v každé té tónině jednu skupeninu, tedy máme též 12 Dur skupení na př. v tonině Hdur: H, Cis, Dis, E, Fis, Gis, Ais, atd., což je už žáku bez toho známo z theorické propravy. Dále řekne žáku, že se to s Moll-tóninami tak nemá jako s Dur-tóninami; posléze podotkne, že se nacházejí při skupeních Dur jak na horu tak i dolů vždy ty samé klávesy a konečně že v Moll-tónině na horu jinak, a dolů též jinak, [tedy v A-moll nahoru: A, H, C, D, E, Fis, Gis

dolů: A, G, F, E, D, C, H.

Z toho vysvítá, že se jich tedy nalezá ve 12 tóninách ze *stupnic melodických* 24. Připojí-li se k nim ještě 12 skupení ze *stupnic harmonických*, tedy A, H, C, D, E, F, Gis, tu jich nacházíme v Moll-tóninách 36.

Žák musí tedy každé takové skupení jedním pohledem přehlédnouti na klávesnici, musí totiž každé skupení jedním rázem přikryti prstama obou ruk. Prsty a ruce volí sobě dle pohodlí neb dle libosti, nejlépe ale uspořádej je dle sestavení klávesů. Na př. D dur — skupení: Levá ruka D E Fis, G, A, pravá ruka ostatní klávesy doplní, tak že

5 4 3 2 1
přijde 1 prst na H, a druhý na Cis. Tedy:

Levá:

Pravá:

D, E, Fis, G, A, H, Cis najednou, oběma rukama atd.

5 4 3 2 1 1 2

Při Moll-stupnicích musí učitel u vyhledávání skupení vždy podotknouti: Skupení té neb oné stupnice na horu, neb dolů, aneb jen skupení harmonické stupnice.

Tak jako žák musí umět v duchu představit celou klávesnici, totiž že se klávesnice skládá z dlouhých dolních a a z krátkých hořených klávesů, a že hoření klávesy sestávají též ze skupení 2 krátkých, pak zase 3 krátkých klávesů; rovněž tak musí žák uměti si sesmyslniti i každé jiné z klá-

vesů sestavené skupení. Že bude žáka vyhledávání takových skupení velmi zajímaví, netřeba pochybovati; a to tím více, napoví-li mu učitel napřed, k jakému účeli třeba takového vyhledávání. Vyhledávání to bude mu skoro jakousi hříčkou.

Chceme-li tedy stupnice hráti na piano; musíme je též dříve na pianě viděti, a nejen stupnice na papír psáti aneb je jen mechanicky popapouškovati.

Že učiteli není třeba, aby dříve dal vyhledati všecka skupení, než by ku hře jich přistoupil, samo sebou se rozumí. Bude tedy na tom dosti, přehledne-li jich žák vždy několik, než je bude hráti.

Počet, kolik se jich má předsevzíti, nedá na jisto se udati, poněvadž vše závisí opět od okolností atd. Musí se to jen zase ponechat učitelům obezřelým.

Připraví-li učitel žáka i ještě na takový způsob; tuť bude míti ovšem snadnou úlohu. Dříve ale, nežli nechá žáka stupnice hráti, nechť rychle předehraje mu jednu z nich, tedy C dur jakoby na ukázkou přes celou klávesnici, aby tak žáku, jak říkáme, nahnal strachu, že je hraní stupnic nesnadné. Žák ovšem nepochopí a nepřehledne hned takovou pleťeninu v prstech a rychlý běh jedné ruky za druhou a tu ovšem je na čase, žáku pověditi, že hra stupnic není tak nesnadná, jak se mu býti zdá, a že i on ji hned o každé ruce zvlášť hráti (ovšem že zvolna) dovede, jakmile mu učitel odhalí toto tajemství. Tím se budí ovšem zvědavost žáková, a pobádá ku větší pozornosti.

(Pokračování.)

Dopisy.

Z Paříže. (Operetty: Tajemný mlýn — Král Kandaule. — Opera od L. Ricciho.)

V místnostech „Bouffes Parisiennes“ provozují nyní s rozhodným výsledkem novou operettu „Tajemný mlýn“ od Vinzentiniho. Vypravuje se o díle tom, že to není nic jiného, než starý vaudeville, rukopis to zaprášený, jež od někud vystrachavše, čistě okartáčovali a konečně novou musikální fermeží potáhli. Pan Albert Vinzentini, skladatel partitury této operettky, zaujímal místo prvního houslisty u „Theatre lyrique“; nyní řídí orchestr u Porte-Saint-Martin, přijav toto místo po panu Debillemontu, s nímž se častěji objevoval na divadelní ceduli. Co se týče hudby tohoto nového díla, je dosti živá a svěží, tak že se snadno každému zalíbí. Legenda o králi Kandaule, operetta od Debillemonta, opakovala se dne 28. října na tomtéž divadle. Idea tohoto kusu není špatná; avšak celá věc není provedena. Partitura je dosti pečlivě pracována a místy vyniká elegantní hudbou. — V místnostech „Theatre italienne“ budou co nevidět provozovati operu: „Gli esposti“ od Luigi Ricciho.

Z Benátek italských. (Nová opera. — Snoubenci. — Album hudební.)

Na zdejším divadle „Apollo“ provozovati se bude co nevidět nová opera „Alberigo da Romano“ od maestra Malinpediho, která prý slibuje obecenstvu pěkný požitek. Inu, uslyšíme! Velké oblíby dochází nejnovější Petrellova opera „I promessi sposi“ (Snoubenci), která jak se „Cosmorama“ dovídá, bude o karnevale provedena v Terstu, Florenci, Neapoli a v Turině. V posledním městě jsou již partie mezi zpěváky divadla Carignano rozdány. Signora Peralta zpívá Lucii, p. Montanaro — Benza, sign. Pala, — Graziosi — Perpetun, p. Graziosi — Don Rodriga, p. Zucchelli — patera Kristofa, p. Bottero — Don Abbondia. Redakce divadelního časopisu Il Trovatore v Miláně rozesílá svým

odběratelům hudební album, které obsahuje mnohé zdařilé skladby, jako „La rosa d'una fanciulla“ od N. Bertiniho, „Canto elgiaco“ od Cavalliniho, romance beze slov pro piano od N. Colegy, „Beaucoup d'amour“ od L. Fumagalliho, „Guarda la bianca luna“ od E. Panofky; romance pro mezzosopran od C. Pedrottiho, „Il risorgimento“, duefto od E. Petrelliho, „Il baccio“, romance od P. Repetta, „Una pighiera“, romance od M. Saladina, „L'ora oportuna“ od F. Schiry.

B. R.

Z Kremnice (J. L. Bella. — Trio od Janečka. — Kvartetto od Belly.)

Konečně se mi dostalo příležitosti zmíniti se o veřejné činnosti nového zdejšího kapelníka dómu p. Jana L. Belly. Nadaný týž skladatel nspořádal zde dne 22. listopadu v den sv. Cecilie hudební zábavu, jejížto program byl zajímavý a svědčil o vytríbenosti vkusu hudebního. Mezi rozličnými skladbami od Mendelssohna, I. Haydna, Jaela, Seidlera, Remenyiho, Kreutzerova obsahoval program původní trio pro housle, violu a piano od vašeho rodáka Janečka, v němž skladatel nevšední kompoziční nadání skvěle osvědčil, je to práce výborná a promyšlená. Bylo by žádoucí, aby p. Janeček, — jenž zastává zde místo varhaníka — pilně komponoval jmenovitě skladby národní. Ne méně zajímavé bylo původní Larghetto a Allegro ze sonaty pro smyčcové nástroje od L. Belly. Dilo to je zosnováno na základě národních motivů, vyniká umělou stavbou a mistrovským zpracováním. V bassové arii: Dělení země od Haydna účinkoval váš krajan p. Tuček a provedl úlohu tu k všeobecnému uznání a došel hlučné pochvaly. Mimo to vyznačily se slč. Bakmannova, Championova a Plankova. Mendelssohnovo duefto: Podzimní líbilo se tak, že se potlesk dříve neutišil, až přidána byla ještě píseň: Konvalinky, od Mendelssohna; slovem hudební zábava ta vypadla velmi šťastně a p. Bella dobyt si ušlechtilou touto zábavou všestranné přízně a lásky obecenstva. Ač Kremničané jsou na mnoze Němci a Maďaroni, neostýchá se přec p. Bella přednáseti i skladby slovanské; neboť vychází od pravdivé zásady: že co je skutečně krásné, se líbí nepodmíněně. Ve chvalitebné snaze podporují p. Bellu někteří Vaši rodáci, kteří zde prodlívají za příčinou vyměřování železnice. A. Ž.

Z Olomúce. (Mše od Cherubiniho. — Spolek k zvelebení církevní hudby. — Pěvecká zábava. — Rorate od Škroupa.)

Dne 23. t. m. sloužil veledůst. p. probošt hr. Belrupt u sv. Morice v Olomúci mši sv. ku počtě sv. Cecilie, při které provozována byla velká mše od Cherubiniho. Orkestr byl ochotníky značně sesílen, i zpěváků sezváno množství. Provedení bylo vesměs velmi zdařilé. Solisté provedli své úlohy velmi dobře, zvlášť p. kapelník Trousil (tenor) zpíval svou úlohu s obvyklou precizností. V „Et incarnatus“ kulhal alt, i u bassu pozorovány dosti značné poklesky. Bassovou úlohu zpíval chorista u sv. Morice. Hlas jeho jest dosti jasný a zvučný, intonace však málem vesměs nejistá. Vada tato také byla příčinou, že se velkolepé „Et incarnatus“ minulo účinkem. V „Benediktus“ opět bass vadil zdařilejšímu provedení. Celkem můžeme však říci, že provedení nesnadné této mše bylo výtečné. Nemůžeme však nikterak schvalovat provádění skladeb podobných. Chtěli jsme se hned tehdy o tom vysloviti, kdy provozováno bylo v tomtéž kostele a později v kostele u sv. Michala velké Mozartové rekviem. Hudba při podobných skladbách jest hlavní věcí, zůstávujíc zpěv t. j. text vynikati a hudba jen potud v chrámech trpena býti má, pokud ona v jistých mezích zpěv doprovází. Podobné skladby hodí se více do síně koncertní než do svatyně. Napsáno již o té věci mnoho a jednáno dosti, však účinky jsou slabé, zvlášť u nás v Rakousku. Co jest toho příčinou? Proč zkvétá v Německu zpěv vokální? Či nemáme skladeb vokálních? Či nezasluhují skladby Palestriny a podobných mistrů více od nás povšimnutí? Skládali jsme naději zde v Olomúci na nově zřízený spolek pro zvelebení hudby chrámové. Pak-li spolek tento úlohu svou plniti chce tím, že provozovati dá skladby figurální a jen figurální, pak dle našeho náhledu nenapomáhá ku po-

vznešení hudby, nýbrž ku většímu ještě zabřednutí hudby chrámové v hudbu zcela světskou. Na divadlo, do koncertů patří hudba taková, tam má svůj význam a tam jí naslouchati chceme, ne však v chrámu Páně, kde nám pobožnosti více překáží než k ní pobádá. — Dne 28. listopadu byla v místnostech kat. kasina odbývána pěvecká a deklamatorní zábava. Zpívány byly německé i české sbory. Z českých jmenujeme „Domovina“ od Ipavce, „Na Moravu“ od Dr. Javůrka, „Vlasti“ od Tovačovského. — V kapli seminářské zpívány budou v adventu opět jako jiná léta překrásné „Roráty“ od Škroupa.

F. J.

V Kouřímí. (Zpěvácký spolek „Lech.“)

Nebude snad od místa, podám-li zde několik dat o zařízení našeho spolku. Zdejší zpěvácký spolek „Lech“ byl zařízen r. 1865 od známých národovců: p. Václava Hromátky, lékárníka a p. Dr. Václava Materny zemř. advokáta a potvrzen výměrem vysok. c. k. místodržitelství pro království české ze dne 8. prosince 1865. č. 59139. Spolek zařízen úplně český. Výbor je teď sestaven jak následuje: p. Dr. Václav Materna, předseda, p. Václav Hromátka, ředitel, p. František Slánský, místoředitel, p. František Nemastil, Josef Beneš, J. Moravec, Václav Kopřiva, Karel Stehno jednatel a pokladník, výborové. Archiv čítá 100 českých sborů a písní a 5 operetek. Spolek skládá se z 30 výkonných údů a má výtečné piano.

K. S.

Kronika zpěváckých spolků.

* Kouřimský „Čech“ uspořádal v pondělí dne 22. t. m. pěveckou, hudební a deklamatorní produkci za laskavého spoluúčinkování p. Josefa Palečka, člena české zpěvohry v Praze, co čestného oudu spolku „Čecha“, která vypadla na nejvyšš dobře; nejlepšího ale vyznamenání dostalo se panu Palečkovi. Hned jsk se na jevišti objevil, byl od četně shromážděného obecenstva hřmotným potleskem uvítán, a od krásné pleti věnci takřka obšypán. Po každém přednesení byl hlučným potleskem a vyvoláním poctěn, ano jednou musel na chvíli ustáti od zpěvu, neboť nejen že se stal bouřlivý potlesk, ale se všech stran mu provolávána „Sláva“, „Na zdar“ atd. Pan Paleček nám zůstane v živé paměti.

* Zpěvácký spolek „Lubor“ v Novém Bydžově odbýval společenskou zábavu dne 28. listopadu 1869 v sále hostince p. Fr. Kupce. Při zábavě slosována byla také část poukázek vydaných na půjčky k zakoupení piana spolkového a ukončena tombola darovaných předmětův k opatření praporu.

* Zpěvácko-čtenářský spolek „Zvon“ v Strakoniciích odbýval dne 7. t. m. v nových besedních místnostech v měšťanském pivováře valnou hromadu. Valnou hromadu zahájil o 3. hod. odp. předseda p. M. Kus a přikročeno k vyřízení záležitostí na programu jsoucích, mimo jednu, která zavdala podnět k delší živé debatě, v nížto se jmenovitě židé horlivě zúčastnili. Záležitost ta, výbojem navržená, záležela v opravě stanov spolkových. Ona oprava se zakládá hlavně v tom, aby spolek nebyl pouze zpěvácko-čtenářský, nýbrž aby se pěstovala vedle zpěvu hudba, divadlo a t. p. ve smyslu vlasteneckém a dále, aby valná hromada měla nějaká práva a nebyla pouze k schvalování záležitostí již výbojem uzavřených oprávněna. Přikročeno tedy k čtení stanov, avšak sotva byl první článek přečten, rozprédla se živá debata ohledně slov závěrečných v článku tom obsažených: „a uspořádání zábav vůbec ve smyslu vlasteneckém.“ Tázáno se tu ihned ze všech stran od židů, kteří úplně počtem 31 osob zastoupeni byli: co prý se slovy „ve smyslu vlasteneckém“ míní. Návrh stanov čten až do konce a ustanoveno pak, by se svolala co nejdříve valná hromada mimořádná výhradně k upravení stanov. Pak následovala volba výboru nového, při níž prošla úplně kandidátní listina židů, neb mezi 141 přítomnými voliči bylo 31 židů a mimo to přijalo 50 našinců volební lístky od jich agitátorů. Že židé zvolili do výboru vesměs zasloužilé muže, a že neovládla ctižádost do výboru se dostati, jest faktum; domnívají-li se však, že nynější vý-

bor nebude míti vůli, k změně stanov působiti, a stane-li se skutečně tak, pak máme za to, že bude u nás spolek zpěvácký, avšak — bez zpěváků.

* Zpěvácký spolek „Hlahol“ plzeňský odbýval včera valnou schůzi, v níž čtena výroční zpráva jednatele a pokladníka a daly se volby pro příští rok. Ze zprávy jednatelské vyjímáme: Spolek čítá celkem 106 členů, z těch je 38 činných, 9 zakládajících, 57 přispívajících a dva čestní. Mimo sbory mužské pěstovány též sbory smíšené, což při snaživosti ředitelů pp. Pally a Pecha a horlivosti účinkujících dám mělo tak zdárný výsledek, že zejména při výroční zábavě s valným úspěchem předvedeno též několik smíšených sborů. — Dne 10. května přistoupil spolek k jednotě zpěváckých spolků československých. Zpráva pokladníka vykazuje příjmů 1174 zl. 80 kr., vydání tolikéž; hudebnin zakoupeno za 71 zl. 58 kr. — Na to přikročeno k volbám. Za starostu zvolen p. rada Kleissl, za jeho náměstka p. Vlk, za ředitele pp. Palla a Pech, do výboru pp. Böttinger, Kieswetter, Pečenka, Port a Slezák. — Po valné hromadě se výbor skonstituoval, zvolil za jednatele p. Pečenku, za pokladníka p. Porta, za listovního p. Kieswetra a za obřadníky pp. Böttingra a Slezáka.

* Zpěv spolek „Lumír“ ve Vídni uspořádal dne 22. listop. besedu, v níž jsme uslyšeli mnohé zajímavé skladby. Po minouce mlčením správně přednesené sbory: Vše jen ku chvále, od Jelena. — Radostné cestování od Vašáka. — Kdo je mar, od Dr. Ipavce. — Žabí kantáta od Henniga, jakož i píseň „Děvy české, kterou p. Mazánek zapěl, dlužno se nám zmíniti o p. Janu Králi, virtuosu na violu d' amour, jenž přednesl na poetickém tom nástroji koncert s takou uměleckou rozvahou a dokonalostí, že po přednosu třikrát hlučně vyvolán byl a na všestranné přání ještě národní píseň přidati musel. Po pěvecké produkci následoval tanec. Hudba c. k. pluku barona Reischacha přednesla ouverturu a potpourri z národních nápěvů.

L. S.

* Čtenářsko-pěvecký spolek „Ctibor“ v Jevičku odbýval dne 14. t. m. svou první valnou hromadu, ku kteréž se vzdor nepříznivému počasí 51 údů dostavilo. Měšťanosta p. Miroslav Otto přistoupil také ke spolku a volen zároveň do výboru. V schůzi této byl také dobrodinec a podporovatel spolku p. Bilka ve Vídni jednohlasně čestným údem jmenován.

* Srbský zpěv. spolek v Novém Sadě uspořádal dne 27. listop. besedu, jejíž program byl tento: Kde je slavská domovina, sbor od Lisinského. — Pieca z Lucrecia Borgia a Šmés ze slovenských písní pro housle a piano od Petříka, přednesli St. Povovič, Kosta, Trifkovič a St. Medušic. — Kovářská píseň od Dr. Procházky, zp. s prův. sboru K. Todorovič. — Lepá Srpkiňa od Lžicaře, hrála na piano M. Šiliča. — Vltavo, sbor od J. M. Škroupa. — O rodoljabju ženskom; před. V. Čurčevič. — U boj, slovinský sbor od Zajce. Veškeré sbory byly precísně od zpěv. spolku provedeny.

* Srbské zpěvácké družstvo v Pančově odbývalo řízením sbormistra svého p. J. Cee dne 26. listopadu besedu, jejíž program byl tento: Prva doba Srbije, mužský sbor od D. Jenka — Govor — Má otčina, mužský sbor od Karla Slavíka — Fuga, fantasije od Jos. Cee; přednesl na piano J. Cee sbormistr. — Čtvero zpěv — Rekův sen, mužský sbor od K. Slavíka.

Zprávy.

* České divadlo. V neděli dne 21. listop.: Čarostřelec, dne 23. listop.: Kryšpín a kmotra, dne 26. listop.: Braniboři v Čechách (ve prospěch p. kapelníka Bedř. Smetany), dne 28. listop.: Braniboři v Čechách, dne 29. listop.: Pouť do Mekky, dne 30. listop.: Orfeus v podsvětí, od Offenbacha.

Konečně dostalo se nám opět původní české opery. Pan Bedř. Smetana obral si totiž k příjmu operu svou Braniboři v Čechách, která se dávala v značně změněném obsazení jmenovitě co se týče partii ženských, jež pí. Ressel-Blažková, pí. Miková a slč. Kupkova výborně provedly.

Grundův Jira je rovněž mistrovským kusem hlavně co do hry, jako Palečkův kmet co do zpěvu i hereckého provedení. Pan Barcal, Čech ml., Lev, Šebesta, Souček zjednali svým úlohám úplné platnosti. Pan Smetana poctěn byl krásným věncem a vyznamenán při svém se objevení nekonečnou pochvalou. P.

* *Koncert dámského orchestru* dne 25. listopadu v Břetislavi odbývaný došel rozhodného úspěchu. V orchestru účinkovaly dvě houslistky (prim), 1 houslistka (secund), 1 violistka, 1 cellistka, 1 kontrabassistka, 1 flétistka, 1 bubenice; ostatní nástroje nahražují se až dosud pianem a harmonionem. Tento novomódní, půvabný obraz poskytující orchestr je už značně vyvíčen a přednosy jeho vyznačují se poměrnou rázností a silou. Nejznačnější hybná a sjednocovací síla je bez vší pochyby vděkuplná vládkyně prvních houslí slč. M. Grünerova, která provedši koncertní kus „Ptáček na stromě“ od Hausera se statečnou virtuoskou býtí osvědčila. Plnost jejího tónu a ráznost jejího odhodlaného smyčce dodávají přednosům svěžího a jednotného života. Slč. Eliška Weinlichova přednesla na cello „Ukolébavku“ od Auberu. Pospolné kusy, jako ouvertury od Verdiho a Balfé, číslo ze „Stabat mater“ od Rossiniho a pochod z Meyerbeerova „Proroka“ řídila obezřele slč. Jos. Weinlichova. Všechna čísla došla hojné pochvaly.

* *Mše A dur pro 4 hlasy, smyčcové kvartetto, korny a varhany* od J. Drahorada vyšla právě nákladem vlastním u Vítka a Starého tiskem. Doporučujeme snadnou a pěknou skladbu tu co nejvřeleji ředitelům kůrů. Byvši v Praze při častém provedení velmi příznivě přijata, dojde zajisté hojného účastenství a přízně i na venkově. Úprava zdařilé té skladby je velmi slušná a cena mírná, stojí pouze 1 zl. 50 kr. Lze ji dostat u skladatele pod adresou: J. Drahorad na Malé Straně, potom u Kristofa a Kuhe v Praze. Drahoradovy 3 chrámové hymny po 15 kr. a cvičení v zpěvu ve 3 sešitcích po 12 kr., oblíbené to a rozšířené skladby nacházejí se posud v zásobě u skladatele. —

* *Udělené ceny. Pánům skladatelům*, kteří závodili o cenu dvou dukátů, vypsanou v únoru t. r. zpěváckým spolkem „Branislavem“ v Jilemnici, v známost se uvádí, že z konkurenčních skladeb zvítězil při besedě dne 21. t. m. sbor „Požár“ od p. Em. Vašáka z Prahy. Vyzývají se tudíž ostatní páni skladatelové, by laskavě našemu spolku sdělili, na jaký způsob si přejí, by jim sbory jejich zpět zaslány byly. Ze zpěváckého spolku „Branislav“ v Jilemnici. Jos. Tauchmann, předseda.

* *Pan Vojt. Šebesta*, baryton českého divadla, dal se engažovati s 3000 zl. pro zdejší německé divadlo, kdež vystoupí na začátku roku 1870. Že p. Šebesta opustil české divadlo, není tím vinno ředitelstvo českého divadla; p. Šebesta měl k tomu zvláštní pohnůtku, o níž se blíže zmíniti nechceme, poněvadž spočívá v poměrech jeho domácnosti.

* *Pan Vác. Staněk*, harfeník čes. divadla, přijal engagement též u něm. divadla.

* *Pan Jan N. Mayr*, býv. první kapelník čes. divadla znám co dirigent, nepřijal engagement co druhý kapelník u něm. divadla, jak jisté noviny udávaly.

* *Slč. Vilemína Čermáková*, chvalně známá pianistka, která před nedávnem koncertovala se skvělým výsledkem v Hradci Králové, obdržela od L. Bösendorfa, dvorního stavitele pian ve Vídni, darem krásné piano.

* *Slč. Vitaliova*, slavná italská pěvkyně, která si před krátkým časem vyvrkla nohu při požáru v divadle kahýrském (Kairo), uzdravila se nyní úplně. —

* *Slč. Theresa Štolzova*, primadonna opery Terstské zavítá v měsíci květnu do své vlasti a tu dostane se nám bez pochyby příležitosti, slyšeti věhlasnou tuto pěvkyni na českém jevišti; anto ředitelstvo českého divadla jí nezameškalo pozvati k hrám pohostinským.

* *Pan Jan Král*, na slovo vzatý virtuos na violu d' a-

mour ve Vídni, jenž dne 22. listopadu účinkoval v besedě vídeňského zpěv. spolku Lumíra a mistrovskou hrou svou na violu d' amour obecenstvo tak uchvátil, že mnohokrát byl hlučně vyvolán, vydá co nevidět u Spiny, obchodníka v musikaliích, školu na violu d' amour, která zajisté bude vítána pěstovatelům tohoto tajuplného nástroje.

* *Hudebního slovníku*, Musikalisches Conversations-Lexikon od Heřmana Mendla, vyšel tyto dni třetí sešit a sahá až k slovu Ambos. Lze jej dostati u J. Schindlera (dominikánská ulice), E. Petříka a jiných kněhkupectvích v Praze.

* *Fr. Stéger* (Stazič), jenž nyní engažován u divadla v Lisabonu, zanítil co Eleazar v „Židovce“ veškeré tamější obecenstvo.

* *Pan Komisařevský*, tenorista ruské opery v Petrohradě bude příštím rokem pohostinsku zpívati na českém divadle.

* *Filharmonické koncerty* dostanou se konečně i Praze. Členové orchestralní král. česk. prozatimního divadla se spojí v jedno instrumentální těleso a budou provozovati skladby ceny uznvané starého i nového věku. V prvních koncertech uslyšíme dle programu symfonie od Beethovena, Mendelssohna, Lehmana, skladby od Mozarta, Berlioze, Rubinsteina, Liszta, Glinky, Wagnera atd.

* *Divadelní podnikatel Mareček*, rodilý Moravan, překvapí letos se svou italskou operní společností obecenstvo v Novém Yorku několika v Americe ještě neprovozovanými operami. Bude totiž dávat operu: Hamlet ad Thomase — Kouzelnou flétnu od Mozarta — Jone Contessa d' Amalfi, od Petrelly a Pipele od De Ferrari.

* *Houslař samouk*. Píše se Pokroku od Trosek: V našem okolí máme samouka, který širšího povšimnutí zasluhuje. Je to p. V. J. mistr obuvnický v Sobotce, kmet 63letý. Povstala v něm myšlenka, zdaliby mimo obuv také housle zhotovil, jest tento hudební nástroj u něho oblíben, an na něm mistrně hrátí umí. Zaopatřiv si všecky k tomu potřebné věci dal se do práce. První housle, jež zhotovil, byly dosti úhledny, přece však na nich mnohé chyby a nedokonalosti spatřoval. Chtěje je napravit, dal se do dělání druhých, třetích houslí, až konečně tak daleko pokročil, že nyní již 38 houslí zhotovil, z nichž mnohé jak svou úhledností a dobrotou, tak i svým plným, silným hlasem mnohým Kremonkám a Ebrlovkám se vyrovnají. Housle jím zhotovené docházejí v našem okolí takové obliby, že k němu přicházejí výteční houslisté, housle jeho zkoušejí a odkupují.

* *O ruské pěvkyni slč. Pavlině Sergějevně Levické*, která koná svá pěvecká studia v Paříži u maestra Vartela vyslovuje se časopis „Le Minestrel“ jak následuje. V posledních dnech slyšeli jsme v ústavě Vartellově slč. Pavlinu Levickou, dceru znamenitého petrohradského fotografa S. L. Levického, která zajisté pohlaví Rusko tak, jako Nilsonova vlast svou Švédsko a Ad. Pariova Ameriku. Slč. Levická je už nyní umělkyní. A jaký má hlas? Úspěchy slč. Levické stopují pilně intendant císařských divadel v Paříži p. C. Dusse, ředitel dvorních divadel hr. Laériter a ředitel divadel operních sil Perrain Bagier de Leuven. Slč. Levická vystoupí dne 20 listop. v italském operním divadle pařížském v „Traviatě“ a odebere se později do Petrohradu.

* *Slavný tenorista Tamberlik* s vysokým Cis vystoupil dne 30. října při otevření národního divadla v Madridě v opeře „Vilém Tell“ s úspěchem nejskvělejším. V opeře Saffo vystoupí Pražanům známá virtuoska na housle slč. Ferni, která později na zpěvačku se vzdělala.

L i s t á r n a.

Slav. zpěv. spolku „Branislavu“ v Jilemnici: Račte zaslat sbor: „Až zařve český lev“ redakci „Dalibora.“ — Sl. zpěv. spolkům: Komické terzetto: Sedláci a kukačka s průvodem piana od Schäfera (1 zl. 50 kr.), pak Vlašský salát, komický sbor (80 kr.) od Genea můžeme Vám opatřit.